

גליון מס' 1681 * י"ב באדר א' תש"ס * 18 בפברואר 2000 * כפר הנשיא

פתגם השבוע:-

בכל אחד מאיתנו
חבוי
כישרון כבוי
ולעולם לא מאוחר
להעירו
ולהאירו.
שהרי,
אין לנו עוד משהו אחר
כמו כישרון כבוי שמתעורר,
משהו כל כך ממריק,
משהו שאסור, אסור להחמיץ.

מתוך "המילים של החיים" - חיים מלמד

העמוד הפותח

ובכן, עוד שבוע חלף ושוב אנחנו כאן מול המחשב מוציאים להנאת קוראינו עוד עלון.
השקט חזר (בערבון מוגבל) לגבול הצפון ובחדשות אנחנו מתבשרים על מקרי אלימות קשים כלפי ילדים. פה המתח עולה לקראת ההצבעה על התקציב לשנת 2000 ובעלון מגיבים אדי נ' וליקי על המאמר של יעל מלפני שבוע, אנגה מגיבה למה שנאמר ועל הדרך שבה מתייחסים לחברים מעוטי יכולת והצוות של משק הילדים מוחה בשחור על גבי כתוב על ההחלטה לא להקים מיהון במשק הילדים השנה.
עוד בעלון, דברים שנאמרו מפי ג'וני פי' על קברה של גבי אסתר סולומון ז"ל, תקציר מידיעון שהתקבל מהתק"ם ועוד טיפים שונים.
אני מזמינה את החברים והבנים להמשיך להגיב, להביע דעות לכאן או לכאן בכל הנושאים הקשורים בחיינו בקבוצת המשתנה ובארועים המתרחשים בארץ ובעולם כולו.

שתהיה לכולנו שבת יפה ומנוחה רבה - שבת שלום - דליה בשם המערכת

את הפירוורים השבוע
ילקטו בין פרחי הבר
טלית והנעורן - ספרו להם דברו שירה

ימי הולדת:-

20/2	ארי שטיינר אסא ניר (נכד)
21/2	ריצ'רד איסטון
22/2	מיכי קורן ניסן פלמה רותם איילון גאיה סינה (נכדה)
23/2	עמליה נוי דניה גלבוע מרגלית לבנקופף
24/2	פול בילגורי יונה אורן יריב פרימוסט אסנת בלר (נכדה - טנא) בר עתיר (נכד ר. מנה'גורסקי) סול קסדן מיה - לימור בן-נתן (נכדה) עדן בן-דוד
25/2	פול גלוק ארנה מימרן ג'וני לוי אלמוז כץ
26/2	אופיר אורן (נכד - ריינס) שילו איילון נעמי ריפקינד (נכדה) יואב הריס

ימי נישואין:-

20/2	קרול ופול בילגורי
21/2	שולי ופול אטיה
26/2	הילה בוקר ויותם עמית

פרורים מן השולחן

* השבוע נוספו שני שחקני חיזוק לצד הגברים במשק - מזל טוב ליוחאי ואיריס, ולאבי ודורית, להולדת בנם.
* נעמה דבולט שבה אלינו מארצות הברית והצטרפה אל שורות עובדות הגיל הרך.
* אבלין והרולד מוסרים דרישת שלום חמה מאוסטרליה הרחוקה, הם מבליים ונהנים ועד כה כבר הספיקו לפגוש את שוני, דורם, לי, עודד והמשפחה.

- * עוד כמה ידיעות מחו"ל:
- אורן מנג'יגורסקי חזר מאוסטרליה הישר אל עמדת ה-D.J.
- רג'י וג'ייסון נוסעים להודו לפגוש את רביב.
- אייל כץ נסע לנוו דילנד.
- נסיעה טובה לכולם
- * שילו סיים סמסטר ראשון בהצטיינות. השגיו בשחייה מרשימים ביותר. מצפים לתחרות חשובה בשבוע הבא.
- * נהגי האמבולנס שלנו בקורס.
- * השמועות מספרות שטיוול השבוע הוא לוואדי ראש-פינה לראות את הפריחה.
- * תגובות חיוביות לשעות החדשות של המרכזית והמרפאה.
- * מהאולפן - לאה מוסרת שחברי האולפן מתחילים להשתלב ולמצוא את עצמם, אבל חסרות עדיין הרבה משפחות המוכנות לאמץ.
- * ריימונד גוטר לשאלת מה נשמע: "הכל על הפנים (תרשמי את זה)"
- * ולסיום - צוות חדר האוכל מחפשים מתנדבים שמוכנים לעבוד במקומם (בחינם) בזמן שהם יוצאים לחופשת הבראה.

זה הכל להפעם
שבת שלום ובתאבון
צוות חדר האוכל

*** * * * ***

זמן שווה זהב
הופעה (בהומור) על ידי תיאטרון האירוע.

יתקיים במוצאי שבת 26 בפברואר
באולם דדו בשעה 20:30

ההופעה מומלצת לוותיקים, לילדיהם ולנכדיהם.

להתראות

מסיבת פורים

תהיה או לא תהיה?

נא לפנות ליעלי, קטיה, טרי, אולגה או רותי ע.

הגיע המילניום

הרהורים בעקבות הישיבה הראשונה של הנהלת משאבי אנוש.
מושג חדש נכנס ללכסיקון הקיבוצי שלנו: "אנשים מעוטי הכנסה" שלגביהם יש לשים לב שאולי הם גם חסרי מוטיבציה, אבל יש לתת להם זכות קדימה בשעות נוספות.
גם לתורניות יהיה תמחור, והן תחשבנה ל"שעות נוספות" - כעת 16 ש"ח לשעה.
התשלום יוטל על הענף המעסיק.

לחבר המחפש עבודה ניתנים דמי אבטלה - אם בת זוגתו משתכרת פחות מפי שניים של שכר המינימום. אפשר גם להשתמש בימי חופש שנאגרו בשיטה הקודמת לימי חיפוש עבודה. יחד עם זאת, המחפש חייב להענות לכל דרישה שתתעורר מטעם סידור העבודה - אחרת יחוייב בקנס... (מדובר ב"סרבני עבודה" - עוד מושג חדש). התורנות היא זכות ולא חובה, השמירה עדיין נחשבת לחובה ללא תשלום. נחזור לאנשים "מעוטי הכנסה". נראה לי שמהר מאוד יתווסף עוד מושג "בנים של מעוטי הכנסה" שהרייתכן שהילדים של "מעוטי היכולת או המוטיבציה" הם ילדים בעלי כשרון באומנות, ספורט או שח-מט וכדומה, ומעוט הכנסה, שאולי גם חד-הורי, לא יוכל להרשות לעצמו לתת לילד חוגי העשרה וכד' שהם בתשלום. האם גם אצלנו ישארו ילדים בבית כשהכיתה יוצאת לטיול?

אננה

מזל טוב לדורית ואבי לאביב, גליל, בת-אל, גולן וליה ליעל ואדי ולכל המשפחה עם הולדת הבן - האח - הנכד

מפינת החי:-

השורות הבאות מופנות לכל החברים בקיבוץ שהם או ילדיהם באים מדי יום-יומיים למשק הילדים ולכל אלה שבאמת אכפת להם ממשק הילדים. אתם באים ומשחקים עם החיות ונהנים מהאווירה ששוררת שם, אבל כשמגיע הרגע שבו אתם צריכים להביע את דעתכם על עניין כלשהו שקשור למשק הילדים (עניין האבטחה במשק-הילדים שצץ לאחרונה), אתם יושבים בצד ושותקים. תיכנסו לרגע אחד לראש של איציק ושל כל הנערים שעובדים שם ומשקיעים את הנשמה שלהם, באים בשביתות, בחופשים, בכל יום פנוי וביום עבודה שנותן להם בית הספר, רק כדי להחזיק את המקום. אנא, כשיגיע הזמן, אל תשבו בצד ותשתקו, תביעו את הדעה שלכם.

צוות פינת החי

סיפור על פינת החי

לפני ימים אחדים נשמעו קולות נרגשים בפינת החי - ג'ינג'י התיש שמע שאולי יהיה מיוגן בפינת החי והוא סיפר את זה לעדים. ג'ינג'י: "שמעת טקילה (העז), סוף סוף יהיה מיוגן לפינת החי!" טקילה: "יש!!! מעכשיו לא יגבבו לי את הגדיים." "בטח" אמר הטווס: "אני פה כבר 15 שנה ורק מדברים על זה, אם בכלל." פלפל העז היתה חייבת להגיב וקראה בשמחה: "סוף סוף מיוגן." מטילדה הקמרנית ניגבה דמעה, ואמרה - "למה לא עשו את זה לפני שגבבו את בעליי?!" אתי האתון הוסיפה ששמעה שביום שבת האחרון אורח אחד הציע שיחליפו אותי בעד גמל. "גמל" אמרו כולם יחד, כן אבל הצוות שעובד פה אמרו לאורח לא, כי הם מפחדים

שיגעו גם אותי. ג'ינג'י אמר שוב: "אבל חבר'ה, יהיה פה מיגון." "נכון, בטח" אמרו כולם. ואז שברה לבנה החולדה את השמחה ואמרה: "חבר'ה, צר לי לאסב אתכם, אבל השנה לא יהיה כאן מיגון כי אנחנו לא חשבים לאף אחד." טקילה ופלפל התחילו לבכות - "רק שלא יגעו לנו את הגדיים!"

תשובה:-

"ההגנה הטובה ביותר היא ההתקפה" אמר פעם מי שאמר, וכנראה שידע על מה הוא מדבר. כנראה שגם יעל שפרונג מכירה את הפתגם והחליטה לאמץ אותו בבואה להגיב על הכתבות של חברים ב"דברי הכפר".

לפני שניכנס לגוף התגובה מספר הערות:

א. האם מונתה יעל בצד שאר תפקידיה גם לדוברת ההנהלה או שהיא עושה את התפקיד בהתנדבות?

ב. האם הכתבה שפורסמה התקבלה על דעת הנהלת הקהילה, והיא מהווה את התגובה הרשמית של ההנהלה או שזו דעתה הפרטית של יעל.

ג. עורכת העלון (דליה) היא גם, ובעיקר, חברת קיבוץ, וזכותה או אולי אפילו חובתה "לנצל" את דפי העלון ולדרוש תשובות לעניין מהנהלת הקהילה, שלא לומר תשובות משביות רצון, אלא שלא מגיעות תשובות כלל. גם באסיפה על תוכנית 2000 לא נתן היו"ר (גדי) ממש לשאול ולקבל תשובות, והפנה את השואלים ליועץ המיוחד אורן חניגה - החינה בעיצומה כמו שנאמר... האם זו לא "פשיטת רגל" ארגונית, כאשר מנהלת הקהילה, שנהלה בעצמה חב' ליועץ ארגוני, מפנה את חברי הקהילה שלה ליועץ ארגוני חיצוני...

מכאן רק טבעי הדבר שדפי העלון הפכו כמעט לכלי הביטוי היחיד של החברים מול הנהלת הקהילה. האם מחכים לצעד הבא שיהיה קרוב לוודאי שביתות והפגנות בחצר הקיבוץ, מול משרדי הנהלת הקהילה או פנייה לתקשורת החיצונית כדי שדברים יקבלו מענה הולם? קולין מתפלל ולא מבין למה 40! חברים הצביעו נגד התוכנית וזאת לאחר שכ-60% מכלל החברים הצביעו כנראה ברעלים ולא השתתפו בהצבעה בכלל. אולי אורן הגדול יכול להסביר גם את זה...

ולעצם העניין עצמו!

הגדרת תפקידה של יעל הוא: מנהלת אגף בריאות ורווחה. ובתוקף הגדרה זו היא אמורה לדאוג לרווחתם של החברים ולא להטיף להם מוסר, כאשר הם מתלוננים על חשבונית החשמל הבלתי אפשריים שהם מקבלים (החודש תראו את החיובים של דצמבר-ינואר), ונראה מי יוכל להשאר אדיש או כדברי יעל: "...אני שמחה שעברנו לשיטת הפרטה בחשמל משום שלאחר הבהלה של כולנו על גובה המחיר בחודש החולף, נחפש לעצמנו דרכים מתאימות לחסוך בשימוש מבלי לקפוא בקור..." בהמשך יש התפעלות משיטת "תעוז", כאשר בדיקה פשוטה עם תושבים מהאזור ובכלל מראה שהם מקבלים סכומי חיוב כמו שאנו קיבלנו לחודשיים! וזה בדירות הרבה יותר גדולות ובלי "תעוז" בכלל...

שר הציגה בעיה כללית אמיתית ולא רק בעיה פרטית. היא עשתה זו לא כדי "להתפלסף בפומבי" אלא כדי לקבל מענה מהותי ואמיתי למצוקה מהותית ואמיתית!

להזכירכם: בעבר נקרא משרד הרווחה הממשלתי משרד הסעד. מישו חשב ש"בעזרת השם" תרתי משמע הוא יפה את המציאות העגומה. נראה לי שהמשך המדיניות הנוכחית יביא אותנו במוקדם או במאוחר לדור חדש של נתמכי סעד.

אדי נמנוב כבר ילד גדול והוא בוודאי ידע להגיב "בזמן ובמקום הראויים"... אבל אם למעשה התגובה של הנהלת הקהילה היא: שב בבית, לא צריך את ההכנסות שאתה מביא, הרי זה

אומר הכל.

הרעיון והסיכוי בשינויים שעשינו היה לגרום בפועל להגדלת "עוגת התקציב" כך שלכולם באופן מעשי וריאלי יהיה יותר, ולא בתיחמוני רישום של אורן - הגורו הכל יכול. לצערנו זה לא קורה, אלא ההיפך הגמור, ומידי יום אנו שומעים ומרשימים איך נכנסים יותר עמוק לכיסו של החבר. תפקידה של הנהלת הקהילה היא לדאוג יום ולילה להגדלת עוגת התקציב ולא ל"ליל" אין לי "וצריך לקצץ" מצד אחד, ולהטיף לחברים שזו ה"בעייה שלהם" ושילמדו להסתדר מצד שני.

אם אין בכוחה של הנהלת הקהילה לספק פתרונות מצד אחד, לרתום את החברים למאמץ משותף כדי לעלות על דרך המלך מצד שני, ייתכן שזה הזמן והמקום להסיק את המסקנות המתבקשות!!!

ג'קי עמר

נ.ב. אריק ארנברג פועל בצדק להסרת הגזרה של תשלום עבור תרופות ??? כעת מחפשים מקור אחר לקיצוץ/חסכון אשר היה אמור להיות מושג כתוצאה מתשלום עבור תרופות אלו. נמסר שכבר נמצא מקור לכ-50,000 ש"ח והנה מקור נוסף, שאריק כעובד המפעל חייב היה לדעת עליו. יוחזרו מיד לקופה הציבורית הסכומים ששולמו לחברים עובדי המפעל כ-20% ממשכורת 13 והנה בא לציון גואל ועוד יישאר עודף...

עוד תשובה:-

מכתב תשובה, למכתב התשובה של יעל שפרונה (מהנהלת הקהילה)

החדשות הטובות הן, שלמרות שכרגיל לא ציפיתי לתשובה, בכל זאת יעל שפרונה הרימה את הכפפה, וטרחת לספק תשובה מ"הממסד". אז ראשית כל, יעל, תודה על ההפתעה הנעימה. ולפני שאגש להגיב (החדשות הפחות טובות), התפלאתי לקרוא את טענתך הראשונה ש"לפעמים שיחה פנים אל פנים עם המתלונן, הכותב, משרתת את העניין בדרך הטובה ביותר", לא מיושמת על ידך!!!

לצער, יעל, החטאת לגמרי את ה"פואנטה" של כתבתי, וזאת בניגוד להרבה חברים שדווקא באו וטפחו לי על השכם, לאות הסכמה. אז ניגש לעניין.

לגבי מטרות השימוש ברכב, אני חושב שיש לי קצת יותר נסיון בקשר לנושא הזה מאשר יש לך. (כמה פעמים ניהלת את סידור התחבורה?) מה היתה הנקודה שהעלת? שאילו באותו ערב הייתי מבקש רכב לצרכי הפרטיים, כמו למשל לבלות, הייתי משלם 50 אג' לק"מ. אבל, מאחר והנסיעה הזו היתה למטרה של "הגדלת העוגה", מכבדים אותי במחיר של 75 אג' לק"מ. ממש דרך להגביר את המוטיבציה!

לגבי הנקודה השניה שלך: "הם יש אפשרות לייעץ לכל בעל יוזמה בכפר הנשיא, או שזה לחלוטין עניינו הפרטי, והכוונה למשוואה שאפשר ליצור: מרחק נסיעה, רווח צפוי, שימוש במכונית". אז קודם כל, אני מסכים שאפשר לקחת עוד יועץ חיצוני, כפי שאנחנו עושים חדשות לבעלים. אך אם כוונתך לפנות אל מישהו בתוך הקיבוץ שיש לו את הידע והנסיון בכל הקשור להיצע וביקוש של שעורי ברידג' באזור שלנו, לפחות ברמה שיש לי, אשמח לפנות אליו, או אליה. ההגיון הכלכלי אומר שכל עוד שאתה מכניס יותר כסף מאשר מוציא, זה כדאי.

לגבי הנקודה השלישית שלך: "כל המדינה שבתה באותו ערב של סערה, ומן הראוי היה לגלות אחריות כלפי עצמך ובריאותך, ולא לנסוע". אז קודם כל, לא כל המדינה שבתה באותו ערב, בוודאי לא כל הנהגים שסנוורו אותי בנסיעה. שנית, אני מעריך

(וזזה ברצינות), את דאגתך לבריאותי אחרי הכל, זה תפקידך. אבל יש גם אחריות כלפי אותם תלמידים שיושבים ומחכים לי, אפילו אם יורד גשם בחוץ. זה תפקידי. ועכשיו ל"פואנטה". המסר שניסיתי להעביר, הוא שישנם גם חברים שמוכנים בזמנם החופשי, אפילו בתנאים קשים, לעשות משהו ל"הגדלת העוה" אבל הממסד לא מוכן לפצות אותם כראוי. בישיבה של הנהלת הקהילה, (מספר 334 מתאריך) 31.12.99, התקבל ערעור של מיכאל כהן (בצורה חפזה לדעתי - כי כמה שבועות לפני כן הוחלטה החלטה אחרת), בקשר ל-5% התשלום עבור עבודה שנעשת מעבר למה שנדרש. ומאחר והיו לי אישורים בכתב על כך בחתימתן של מנהלת הקהילה ומנהלת אגף משאבי אנוש, הגשתי ערעור על שינוי ההחלטה, במכתב ששלחתי להנהלת הקהילה (ב-5.1.00). בטרם יאשרו את הדו"ח הקודם. לצערי, הערעור מעולם לא הגיע להנהלת הקהילה. הוא "טופל" ע"י זימוני לשיחה עם מנהלת הקהילה ומיכאל כהן, שהסתיימה באי-הסכמה טוטאלית.

אדי

מזל טוב

לאיריס ויוחאי
לשחר
לתמר ואריה
ולכל המשפחה
עם הולדת הבן - האח - הנכד

אסתר סולומון ז"ל

דברים שנאמרו ליד הקבר

התאספנו כאן כדי להפריד מאסתר סולומון שהלכה לעולמה בשיבה טובה במקום בו היא זכתה להערכה ואהדה מצד חברה ולתמיכה ואהבה מכל בני משפחתה לדורותיה.

אסתר נולדה בלונדון בשנת 1909. אחרי שהיא סיימה את לימודיה, היא הלכה לעבוד בתור כובענית מתלמדת - בימים ההם הנשים נהגו לקנות כובעים. אמנם, אחרי שהיא נישאה למר סולומון, שהיה חייט אומן, היא היתה לו לשותפה בכל התחומים, כולל התחום המקצועי. הם עבדו וניהלו את העסק ביחד - הוא החייט והיא התופרת. נולדו להם שני ילדים - ריימונד וג'ודית. עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, אבא של ריימונד התגייס ואסתר המשיכה לנהל את העסק המשפחתי בעזרת חמותה. באחד הימים בשנה האחרונה של המלחמה, הבית בו הם עבדו, ספג פגיעה של טיל 2V (שדומה לטיל סקאד), ואסתר נפצעה קשות. חצי שנה היא בילתה בבית החולים, עד שהרופאים הסכימו לשחרר אותה. יתכן מאוד שעד יומה האחרון, היא עדיין נשאה בתוכה שברי זכוכית שחדרו לגופה בהתפוצצות, אבל לא טילי 2V ולא הגרמנים יכניעו אישה כמו אסתר.

אחרי המלחמה, הזוג חזר לעבוד בעסק המשותף, אבל הפרנסה לא באה בנקל. בינתיים הילדים גדלו וריימונד, כידוע, עלה לארץ. כשאבא של ריימונד חלה, הם נאלצו לחסל את העסק והם הגיעו לכפר הנשיא בשנת 1974, אך כעבור פחות משלוש שנים, אסתר התאלמנה מבעלה. בתחילה קליטתה כאן היתה לא קלה. חסרו לאסתר אותם הדברים שהיתה רגילה להם באנגליה. שם היה חוג החברים שלה, שם דברו בשפה שהיא הכירה, שם היא עבדה בהתנדבות במועדון גיל הזהב ליד בית הכנסת, שם היא התמצאה ושם הכל היה מובן וברור. היא התגעגעה לאנגליה וחזרה לביקור.

אך אחרי שהיא ראתה את תנאי המחיה, היא הבינה שכאן הרבה יותר טוב - כאן יש משפחה, כאן יש לה בטחון, כאן האקלים ידידותי וכאן פשוט יותר יפה. וכך, היא פיתחה גישה מאוד חיובית לקיבוצ, דבר שהתבטא ברצונה לתרום מיכולתה וממרכזה. שנים היא עבדה בחדר האוכל, אחראית לעריכת השולחנות כשבמרכז כל שולחן היה מגש מבריק עמוס בהרבה פריטים. היא גם עבדה תקופה ארוכה בעזרת בישול. היה לה נעים שם כי יכלה לשוחח עם מתנדבים ואולפניסטים מבלי להזדקק לעברית שהיא לא למדה מימיה.

לפני 20 שנה, היא נפצעה בתאונת דרכים - אבל תאונה לא תכריע את אסתר. היה זה מחזה מופלא לראות כיצד היא מגיעה לכל מקום בעזרת הקלנוע או בלי הקלנוע. אסתר הדגימה אותנו בנחישותה לא לוותר למגבלותיה, בעקשנותה לתפקד כרגיל. אהבתה לצמח ולפרח הביאה אותה לעבוד יום-יום בפארק, שם היא טיפחה את הורדים והסירה עשבים מהערוגות. היא לא ויתרה למצבה ולא לעצמה. המילה "בטלה" לא נמצאה בלכסיקון שלה. כשנפתח בית התחביב היא הלכה לשם בשמחה, כי הרי היתה מוכשרת במלאכת התפירה והרקמה. לא מעט תינוקות ופעוטות שיחקו, ואולי עדיין משחקים, בבובות שהיא תפרה בכשרון רב.

אישה פעילה כל חייה, תורמת ונותנת, עם דרישות גבוהות מעצמה ולשון ביקורתית כלפי אלה שלא מילאו אחר ציפיותיה. אישה חזקה שתפוכות החיים לא יכלו לה. המשפחה, הנכדים והנינים אבדו סבתא לתפארת. בשנים האחרונות ובמיוחד בחודשים האחרונים, מאז שהיא עברה לגור בבית יונתן, הם עטפו אותה בדאגה ובטיפול יום יום ובהרבה הרבה אהבה. היא תחסר להם כי אין שניה לה. ואנחנו, אלה שהיתה להם הזכות להכיר את אסתר, התברכו בחוויה מיוחדת - ולזאת כוונתי כשאומר - יהא זכרונה לברכה...

ג'וני פרנק

נזכור את יקירנו

י"ד באדר א' תשנ"ה (1995) - גיל קוטלר

תקציר ידיעות מהתק"מ:-

קליטה ללא מגבלת גיל:

בדיקה שנעשתה ע"י מכון "אינסייט - יעוץ ואבחון כלכלי וארגוני" של קבוצ קטורה, מעלה כי מבחינה כלכלית יש יתרונות רבים לקלוט בקיבוצים חברים בכל גיל (עד 62), אך יתרון בולט במיוחד דווקא לגבי גילאי 40-55. המזכירות הפעילה שדנה בממצאי הבדיקה, מציעה לקיבוצים לבטל את מגבלת הגיל לקליטה וממליצה כי הנקלטים יביאו עימם לקיבוצ את המרכיבים הבאים: פנסיה מתאימה (מגיל 30 ועד הקבלה לחברות), דמי כניסה לכיסוי חלק מהוצאות הקליטה, לרבות סיוע כספי לבניית המגורים בקיבוצ, במתכונת של "מסירה מותנית". חוברת המכילה את הניתוחים והממצאים, תופץ בקרוב לקיבוצים.

חיילים מאומצים - שינוי מגמה:

נכון להיום, ישנם 350 חיילים מאומצים ברחבי התנועה הקיבוצית, לעומת 130 לפני 4 שנים, על כך מסר צביקה לוי מיפעת האחראי לליווי חיילים מאומצים בתנועה הקיבוצית. צביקה ציין בחיוב את שינוי המגמה בקיבוצים, בהתייחס לאוכלוסייה זו, ואמר כי אין כיום בעיה להשיג הסכמת קיבוץ לאימוץ חיילים נוספים. כ-80% מכלל החיילים המאומצים הם בנים. רוב הבנות הן מישראל, אך ישנן גם בנות רבות מפרייקט נעל"ה. נעשה חריש עמוק להעלאת הסכמים המועברים לקיבוצים בהגן אימוץ. הסכום עומד היום על 728 ש"ח לחודש לחייל מאומץ.

אורית נוקד לכנסת:

במכתב שנשלח השבוע ללשכת ראש הממשלה, קורא עמוס גרשוני, רכז המחלקה הפוליטית בתק"מ, לראש הממשלה לחדש את המאמצים להכללתה של אורית נוקד - משפיים בכנסת הנוכחית.

קיבוצי נדל"ן:

בית אורן ושדות ים הצטרפו השבוע להסכם "ההסדר המשלים - תיקון". סה"כ עד כה חתמו וביצעו את ההסכם המשלים 6 קיבוצי תק"מ. בחודשים הקרובים יעשה מאמץ מרוכז לצרף להסדר קיבוצי נדל"ן נוספים, שמעמד קרקעותיהם הוכרע ב"סקר" או בועדת ההיגוי שדנה בערעוריהם.

רן כוחן - דובר התק"מ

פינת הטיפים:-

מתוך "המטבח" של אברהם שרם:

מסמיכים לתבשילים דיסתיים:

המוצר	כמות לליטר נוזל
סולת	100 גר'
אורז	200 גר'
אטריות	100 גר'
קמח	100 גר'
קורנפלור	60 גר'
קמח תפוחי אדמה	60 גר'

מסמיכים למתאבנים:

המוצר	כמות לליטר נוזל
סולת	125 גר'
אורז	250 גר'
אטריות	150 גר'
קמח	150 גר'
קורנפלור	80 גר'
קמח תפוחי אדמה	80 גר'

מתוך "זמנים מודרניים - ידיעות אחרונות":

שאיבת מייבש: מפעם לפעם, מומלץ לשאוב את המוך המצטבר במייבש הכביסה באמצעות שואב-אבק, בעזרת החלק בו משתמשים לשאיבת האבק המצטבר על מסילות התריסים.

דרכון על החשבון: מתכוננים לנסוע לחו"ל בקיץ? חורף הוא זמן מצויין להארכת תוקף הדרכון או להוצאה של דרכון חדש. תופתעו לגלות עד כמה התקצרו התורים במשרד הפנים, האנשים הפכו פחות לחוצים והפקידים יותר אדיבים.

להביס ששורה: כדי להסיר ששורה של נרות מפמוטים, הניחו אותם על גבי נייר אפיה או נייר אלומיניום, בתוך תבנית אפייה. הכניסו לתנור וחממו כמה דקות. הששורה תימס על הנייר.

שום בעיה: לשיפור טעם הפסטה, הוסיפו מלח שום למי הבישול.

ניצול עשבים: נשאר שאריות של עשבי טיבול? הכניסו למעבד מזון את מה שנשאר עם עלי בצל ירוק, לימון שלם סחוט, 4 שיני שום, חצי כוס שמן זית ופלפל ירוק חריף. טחנו הכל עד לקבלת עיסה, שהיא בסיס טוב לכל דבר: ממרחים, רטבים, תוספת למרק.

ללחוק שמן: העבירו את שמן הזית לבקבוק ריק של מים מינרליים עם פקק לחיץ. כשתרצו לתבל סלט או לקשט צלחת חומוס, ליחצו על הבקבוק והשמן יצא בעדינות.

 "Digi Divrei" - The voice of the village (digital version)

Yes, we still have a voice and would like you to hear it and to hear from you too! Please write/respond/complain and otherwise abuse us (just kidding)

Keep in touch. Remember you are part of this community!

David Ellman: dellman@kfar-hanassi.org.il

ANQ: "The High Holidays have absolutely nothing to do with marijuana."
